

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ وَ
الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى الْهَادِي الْبَشِيرِ، السَّرَاجِ الْمُنِيرِ، سَيِّدِنَا سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، إِبْرَاهِيمَ وَمُحَمَّدَ وَ
عَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَلَا سَيِّمًا بَقِيَهُ اللَّهُ فِي الْأَرْضِينَ .

اوصيكم عبادا ونفسي بتقوى الله

اوصيكم عباد الله ونفسي بتقوى الله و اخوفكم من عذابه

عِبَادَ اللَّهِ أُوصِيكُمْ وَ نَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ

خودم و همه نمازگزاران عزیز جمعه را و همه بندگان خدا را به
رعایت تقوای الهی توصیه می‌کنم

یکی از مصادیق تقوا که برای جامعه ایمانی و اسلامی بسیار حائز
اهمیت است، امانتداری است؛ به فرموده خاتم انبیاء محمد
مصطفی (صلی الله علیه وآله و سلم) مَثَل امانتداری به اسلام مِثْل مَثَل
سر است به بقیه بدن؛ رسول خدا فرمودند: «رَأْسُ الْإِسْلَامِ
الْأَمَانَةُ»؛ رأس است، سر است؛ چگونه است که اگر سری از بدن
جدا بشود، آنقدر جزء رئیسه‌ای از بدن جدا شده است که دیگر
بدن ارزشی ندارد.

در جامعه اسلامی اگر امانتداری بعنوان یک سیره جاری عمومی
در جامعه جریان نداشته باشد و تک تک اجزاء جامعه اسلامی،
خودشان را مقید به این نکنند که امانتدار همدیگر باشند، این
جامعه، جامعه ایمانی و اسلامی نیست؛ آنقدر این مسئله در
نگاه رسول اکرم (ص) اهمیت دارد که می‌فرماید: اگر کسی
امانتی را تحویل گرفت و آن را برنگرداند و از دنیا رفت بداند به
دین من از دنیا نرفته است.

مسئله امانتداری آنقدر مهم است که حتی اگر دو نفر در یک
جلسه خصوصی با همدیگر حرفی بزنند و یکی یا هر دو حفظ
امانت نکنند، آن کلام را برای دیگران نقل نکنند، آن انسانها در
اسلام خودشان باید شک بکنند؛ اصولا اگر جامعه اسلامی امانت

را یک مسئله‌ای نداند که در نظر او اهمیت داشته باشد، بویی از اسلام نبرده است.

امروز یکی از چیزهایی که به شدت جامعه ما را تهدید می‌کند، دایره نگاه به امانت است؛ آیا امانتداری فقط این است که شئی بیاورند در اختیار ما قرار بدهند و ما آن را برگردانیم؟ نه! خداوند می‌فرماید: **إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا** **امانت** چهره‌های مختلفی دارد، بعضی از این چهره‌هایش به جهت اهمیت آن عرض می‌کنم؛ بعضی از امانتها، امانتهای اشخاص است؛ مصادیق مختلفی دارد، چیزی را می‌آورند پیش انسان به امانت می‌گذارند، این خیلی مهم است.

مهم است از حیث اینکه در جامعه اسلامی باید نگاه جامعه این باشد که دستی که امانت را می‌گیرد باید همین دست امانت را برگرداند و الا دین ندارد؛ این یک چهره امانت است؛

چهره‌های مهمتر دارد؛ پدر و مادری فرزند خودشان را می‌آورند ثبت نام می‌کنند آموزش و پرورش، نگاهشان به آموزش و پرورش چیست؟ نگاهشان این است جمعی امین در اداره آموزش و پرورش وظیفه تعلیم و تربیت فرزند من را بعهده گرفتند؛ این بچه را می‌آورد به آموزش و پرورش به اولیاء آموزش و پرورش تحویل می‌دهد؛ انتظارش این است به او علم بیاموزند، به او اخلاق بیاموزند، به او مهارت بیاموزند، او را برای آینده زندگی خودش توانمند بکنند، وظائفی که پدر و مادر خودشان در خانه نسبت به تربیت فرزند بعهده دارند یک بخشی از عمر فرزندانشان را در اختیار آنها می‌گذارند و آنها بعنوان امناء خودشان انتخاب می‌کنند برای تعلیم و تربیت فرزندشان.

نگاه آموزش و پرورش به این فرزندان باید این باشد، امانات الهی، امانات والدین، در دست آنها هستند؛ معلمی که کوتاهی بکند در تربیت و تعلیم فرزند امانت را به اهل خودش رد نکرده است، وظیفه امین بودن خودش را انجام نداده است.

مثال دیگری بزنم؛ شخصی می‌رود بازار، می‌خواهد از بازار خرید کند؛ فروشنده را امین خودش قرار می‌دهد، قاعده سوق المسلمین، معنی آن این است که باید یک مسلمان به برادر بازاری خودش به خواهری بازاری خودش که دارد به او جنس می‌فروشد، اعتماد بکند؛ اعتماد بکند یعنی چه؟ یعنی او محل وثوق او باشد؛ مشاوره‌ای که با او بکند، می‌خواهم از تو جنسی بخرم؛ پول من اینقدر است، متناسب با پول من بهترین جنسی را که می‌شود از بازار خرید به من تحویل بده

اگر با صداقت جواب بدهد، به اندازه پولی که می‌گیرد جنس تحویل بدهد؛ به اندازه پولی که می‌گیرد، درجه جنسی که مرغوب است را به او اعلام بکند؛ با رضایت طرفین به همان میزانی که پول می‌گیرد، به همان میزان جنس تحویل بدهد؛ این رعایت امانت کرده است؛ چرا؟ رعایت امانت را نسبت به چه کسی کرده است؟ نسبت به خدا؛ چون خدا به فرد مسلمان امر کرده است، در بازار مسلمین که می‌روی اعتماد بکن؛ البته حواسش را هم باید جمع بکند؛ ولی یک چیزهایی در تخصص خریدار نیست، او باید اعتماد به فروشنده داشته باشد

یک اعتمادهایی اعتمادهای ملی است؛ نماینده مجلس، ریاست جمهور، رئیس قوه قضائیه، افرادی که در این سیستمها و قوا دارند خدمت می‌کنند، چه کسی آنها را مسئولیت داده است؟ چه کسی آنها انتخاب کرده است؟ چه کسی به آنها تنفیذ کرده است؟ تنفیذ کننده این مسئولیتها به این اشخاص مقام معظم رهبری است؛ شرط اول مقام معظم رهبری با هر کسی که مسئولیت می‌گیرد این است که به مردم خدمت کن؛ خودت را خادم مردم بدان؛ مسئولیت تو باید مهمترین امر در دنیا برای تو تلقی بشود

یک اعتمادهایی اعتمادهای ملی است؛ نماینده مجلس، ریاست جمهور، رئیس قوه قضائیه، افرادی که در این سیستمها و قوا دارند خدمت می‌کنند، چه کسی آنها را مسئولیت داده است؟ چه کسی آنها انتخاب کرده است؟ چه کسی به آنها تنفیذ کرده

است؟ تنفیذ کننده این مسئولیتها به این اشخاص مقام معظم رهبری است؛ شرط اول مقام معظم رهبری با هر کسی که مسئولیت می‌گیرد این است که به مردم خدمت کن؛ خودت را خادم مردم بدان؛ مسئولیت تو باید مهمترین امر در دنیا برای تو تلقی بشود

ایشان فرمودند: هرکسی هر مسئولیتی دارد، کوچک یا بزرگ، آن مسئولیت را باید محور کره زمین فرض بکند؛ چه جور اگر زمین محورش خراب شد، دورانیش به هم ریخت، همه چیز به هم می‌ریزد؛ می‌فرماید: کارتان طوری انجام بدهید که مو لا درز آن کار نرود؛ وقتی مقام معظم رهبری این امانت را تنفیذ می‌کند، انتظار دارد، ملتش از مسئولین راضی باشند؛ انتظار دارد، خدمتی که انجام می‌شود، سر جای خودش باشد؛ انتظار دارد، زمانی را که برای خدمت در نظر گرفته می‌شود، زمانی باشد که با آن کارمند قرارداد بسته می‌شود؛ پشت میز خدمتش باشد؛ خدمت خود را به بهترین نحو انجام بدهد.

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا

یک مثال دیگر بزنم امروز خیلی ما مصیبت داریم با این مثال در کشور در بخش اقتصادی؛ بانکها پول را از مردم می‌گیرند، به چه نیت می‌گیرند؟ به همان نیتی که بانکها در قانون اساسی تصویب شده است؛ تمرکز سرمایه‌های ملت، برای گسترش تولید، برای آبادانی کشور، برای حمایت از بخش خصوصی، حمایت از بخش دولتی، حمایت از بخش تعاونی، سه بخش مهمی که در جامعه دارند کارهای اقتصادی را انجام می‌دهند.

بانکها آیا امانتداری می‌کنند امروز؟ امروز بانکها به بانگاههای اقتصادی خودشان را تبدیل کردند؛ چیزی که قانون آنها را منع کرده است؛ قانون آنها را منع کرده است؛ اما آنچه را که باید انجام بدهند، انجام نمی‌دهند؛ آنچه را که نباید انجام بدهند؛ تمام سرمایه‌های ملت را می‌برند در آن بخش؛ هم به دولت

خیانت می‌کنند، هم به نظام خیانت می‌کنند، هم به مردم خیانت می‌کنند.

اگر جامعه اسلامی مفهوم و معنای امانت را راعایت نکند به فرموده پیامبر گرامی اسلام بویی از اسلام نبرده است؛ ما همه باید تلاش بکنیم، هرکس هر کجا هست، هر مسئولیتی بعهدہ دارد، تلاش بکند، ان شاء الله امانتدار باشد، مصادیق امانت را در زندگی خودمان بشناسیم.

و این حدیث را فراموش نکنیم از خاتم انبیاء که اگر کسی بمیرد و امانت به اهلش رد نکرده باشد، مسلمان از دنیا نرفته است.

خدایا به حق محمد و آل و محمد (ص) قسمت می‌دهیم، ایمان... ما را ایمانی کامل، توأم با امانتداری قرار بده

...خدایا جامعه ما را به جامعه توحیدی برسان

دولت و ملت ما را آماده برای حکومت جهانی مهدی آل محمد (ص) بگردان.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ.

صَدَقَ اللَّهُ الْعَلَى الْعَظِيمُ.

خطبه دوم بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا بِبَنِيكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ دُونَ الْأُمَمِ الْمَاضِيَةِ، وَالْقُرُونِ السَّالِفَةِ، اللَّهُمَّ

فَصَلِّ عَلَى أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ، وَنَجِّبِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَصَفِيكَ مِنْ عِبَادِكَ، إِمَامَ الرَّحْمَةِ، وَمِفْتَاحِ

الْبَرَكَةِ سَيِّدِنَا وَبَنِينَا مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ أَبَوِ الْحَسَنِينِ، يَغْسُوبُ الدِّينَ، رَئِيسِ الْمُؤَحِّدِينَ، سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ،

إمامُ الْمُتَّقِينَ، أميرُ الْمُؤْمِنِينَ، وعلى فاطمة الزَّهراء حبيبهُ اللهُ سيِّدُهُ نساءِ الْعَالَمِينَ و على الحسن و

الحسين سيِّدَي شبابِ اهلِ الْجَنَّةِ و على عليِّ بْنِ الْحُسَيْنِ و مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ و جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ و

مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ و علىِّ بْنِ مُوسَى الرضا المرتضى و مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ و علىِّ بْنِ مُحَمَّدٍ و الحسنِ بْنِ عَلِيٍّ و

الخلف القائم المهدى عباد الله اوصيكم و نفسى بتقوى الله. **«لا يَأْمَنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا مَنْ خَافَ اللهُ»**

فِي الدُّنْيَا احتياط در دنیا ما را از قیامت نجات می دهد.

ماه شعبان المعظم، ماه آراستگی به تقواست رسول مكرم فرمود: شهرُ رمضان

شهر الله و شهرُ شعبان شهرى، شعبان المُطَهَّر و رمضان المُكَفَّر. ماه رمضان ماه

خدا است ماه شعبان ماه پیامبر است يعنى در ماه شعبان شيفتگان به پیامبر اعظم، با

اقتدای به رسول مكرم بايد آماده ورود در ماه خدا بشوند. لذا فرمود شعبان المُطَهَّر

شعبانى که بايد ما رو پاکيزه کند، بايد ما را آراسته به مقام بندگى کند ما را با توبه

مقبول آماده ورود در ماه مبارك رمضان کند

مردم شگفتی آفرین ایران اسلامی، با حماسه حضور آگاهانه در

راهپیمایی شکوهمند ۲۲ بهمن، در یاری جبهه حق و انجام

تکلیف دینی و انقلابی خود، رحمت و برکات الهی و رضایت

قلب مبارک حضرت بقیة الله عجل الله فرجه الشریف را به دست آوردند و

انشاء الله این حماسه در تعجیل فرج آن حضرت مؤثر خواهد

بود. از ابعاد مهم این حماسه این حقیقت است که تبلیغات

رسانه‌های دشمن، وسوسه‌های خناسان و دشواری‌های

اقتصادی و معیشتی نتوانست عزم ملت ایران سست نماید.

حضور وفادارانه و بصیرت‌مدار مردم خوب بخش زاوین در راهپیمایی‌ها، انتخابات‌ها و دیگر میدان‌های مجاهدت نشان داده است که مشکلات اقتصادی و معیشتی گرچه در تدبیر و مدیریت زندگی اخلاص ایجاد کرده است؛ اما در تحلیل، این مردم فهمیم دچار اشتباه محاسباتی نشده‌اند.

در گفتمان جمهوری اسلامی، این مردم‌اند که کارگردان و طراح اصلی میدان سیاست هستند و به برکت التزام به اصل فاخر مکتب اسلام ناب، یعنی اصل امامت و ولایت، هیچ‌گاه سیاست‌زده و بازی‌خورده نخواهند شد. انشاء الله در این دو انتخابات سرنوشت‌ساز پیش‌رو نیز، مردم بزرگوار حق و تکلیف خود را در انتخابات می‌شناسند و برگ زرین دیگری را در دفتر انقلاب ثبت خواهند کرد.

رهبر انقلاب در دیدار با نیروهای هوایی ارتش نقش خواص را با این پنج گزاره توضیح دادند:

الف- خواص کسانی هستند که قدرت تشخیص و شجاعت در اقدام دارند.

ب- خواص عنصر شتاب‌دهنده در جامعه است.

ج- خواص در جامعه ما در اقلیت نیستند.

د- دشمن تلاش می‌کند نقش شتاب‌دهندگی خواص را با ایجاد تردید و تعلل بگیرد.

ه- خواص غفلت کند، ضربه تاریخی سنگینی خواهیم خورد.

از سخنان رهبری انقلاب می‌توان سه دسته آفت را برای خواص
برشمرد که این روزها نیز برخی با آن دست به گریبان‌اند و چه
بسا باید هرکس به خودش نگاه کند تا خدای نکرده از این
دسته نباشد.

آفت اول "دنیا گرایی" است.

آفت دوم "اغوای خواص".

آفت سوم "عدم شجاعت در عمل".

در انتخابات ما هم کمیّت امسال واجب است و هم کیفیت؛

کمیت واجب است و مهم است به جهت اینکه دشمن تمام
تلاشهایی را که می‌کند، برای این است مردم را از صحنه بیرون
بکند؛ بین امام و امت فاصله بیاندازد؛ آنها اگر احساس بکنند مردم
یک درصد از مقام معظم رهبری جدا شدند، ناامید نمی‌شوند؛ روی
همان یک درصد حساب باز می‌کنند؛ نتیجه‌اش این می‌شود که
سالها فشارهای دشمن را باز هم تحمل کنیم.

آنها از کجا می‌فهمند؟ مردم خسته شدند یا نشدند؟ آنها از
انتخابات ما می‌فهمند روی انتخابات حساب باز می‌کنند؛ دشمن
اراء تک تک شهرها را می‌داند و تحلیل می‌کند اگر درصد اراء بیاید
پایین؛ دشمن امیدوار می‌شود امیدوار شدن دشمن ولو یک درصد
برای یک ملت خسران دارد؛ فکر نکنید برای نظام خسران دارد،
برای نظام خسران ندارد؛ چون خدا این نظام را حفظ میکند، امام

زمان، و مقام معظم رهبری این مملکت را این نظام را حفظ می‌کند؛ اما آن کسی که ضرر می‌کند مردم است.

اینکه مقام معظم رهبری مؤکداً همیشه می‌فرمایند: در انتخابات شرکت کنید؛ اگر اصلاحات می‌خواهید، اگر بهورزی زندگی می‌خواهید، اگر هر مسئله ای دیگر می‌خواهید، راهش انتخابات است؛ این را تعارفی نمی‌گویند؛ سرنوشت خودتان را خودتان را با رأی دادن تعیین می‌کنید؛ کمیت مهم است برای حفظ نظام و ناامید کردن دشمن .

کیفیت انتخابات مهم است بخاطر خود مردم عزیز.

نماینده‌ای که امین نباشد به درد شما نمی‌خورد؛ می‌رود مجلس برای منافع خودش برنامه ریزی می‌کند نه منافع ملت؛

کسی که انتخاب می‌شود اگر نگاهش قومیتی باشد فکر نکنید به قومیت خدمت می‌کند به قومیتش خدمت نمی‌کند؛ چون زیرسؤال می‌رود؛ نگاهها او را از این کار باز می‌دارد از اینکه قومی بخواهد نگاه بکند؛ اما چیز دیگری در جامعه بوجود می‌آورد؛ یک افتراق بین دو قومیت که هر روز بگذرد تشدید می‌شود؛ هرکس از هر قومیتی بخواهد به طبل قومیت بکوبد دارد به ضرر شما کار می‌کند؛ چون می‌رود مجلس، چون تقوا ندارد نه برای شما کار خواهد کرد نه برای کشور کار خواهد کرد؛

و من الان اعلام می‌کنم این حرفم خیلی مهم است، بعنوان امام جمعه شهر از هیچ کاندیدایی حمایت نمی‌کنم و مسئولین هم حق ندارند حمایت کنند.

همه کاندیدهایی که شما مردم عزیز انتخاب کنید قبول داریم.

همه را قبول داریم، اگر رفتند مجلس رأیشان رأی این ملت است؛ باید به همه این ملت خدمت بکنند، اگر هرکدامشان رفت مجلس امانتی به دست آنها رسیده است، باید این امانت را نه فقط برای شهرستان خودشان، بلکه برای همه ملت ایران حفظ بکنند و اگر

این اتفاق نیافتد من بعنوان امام جمعه، شما بعنوان نمازگزاران جمعه باید از آنها مطالبه بکنیم؛ آنها را زیر سؤال ببریم؛ از عملکردشان اظهار نارضایتی بکنیم؛ با آنها برخورد بکنیم و اجازه ندهیم مصالح شهرستانی و مصالح ملی ما به دست نمایندگان غیرلایق و غیرشایسته‌ای بیافتد؛ جایش کجاست؟ همین جا در انتخابات است.

مقام معظم رهبری هم فرمودند: برخواص وظیفه‌ای گذاشتند وظیفه متوجه شماست؛ شمایی که در نمازجمعه شرکت می کنید پای خطبه می‌نشینید باید با مردم حرف بزنید و اجازه سوء استفاده را از آنها بگیرید.

خدایا به محمد و آل قسمت می‌دهیم همه ما را در مسیر بندگی خودت متحد و یکپارچه بگردان

مفاسد این امت را برطرف بفرما...

به محمد و آل قسمت می‌دهیم کم ما را به کرمات جبران بگردان.

خدایا به عظمت حضرت ولی عصر تو را قسم میدهم نظام ما رامورد تایید خود قرار بده .

دشمنان این نظام شرشان به خودشان برگردان.

خدایا پرچم نظام ما را به پرچم حضرت ولی عصر متصل بفرما.
شر مستکبرین عالم آمریکا و اسرائیل و انگلیس خدایا به خودشون برگردان.

ملت مظلوم غزه رو نجات و نصرت عنایت بفرما.

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا جاء نصرالله و الفتح و رأيت الناس يدخلون في دين الله أفواجا فسبح بحمد ربك وأستغفره إنه كان توابا
صدق الله العلي العظيم
والسلام عليكم و رحمت الله و بركاته